

ESO Cicle Superior EP 23-27 Novembre '09	DEPARTAMENT DE PASTORAL	 Col·legi Sant Gabriel Barcelona
	REFLEXIÓ SETMANAL 11 CURS 2009-2010	

(Dilluns)

Se li va demanar a un artista que pintés un quadre sobre la veritable pau. Ell va pintar un mar agitat amb una estruendosa tempesta. Les ones s'aixecaven d'una forma gegantina i atronadora. Entre les furioses ones s'alçava una roca enorme i inamovible, que albergava una gruta on hi havia un petit niu. Allà hi havia una au que donava protecció als seus pollets, cobrint-los amb el seu cos.

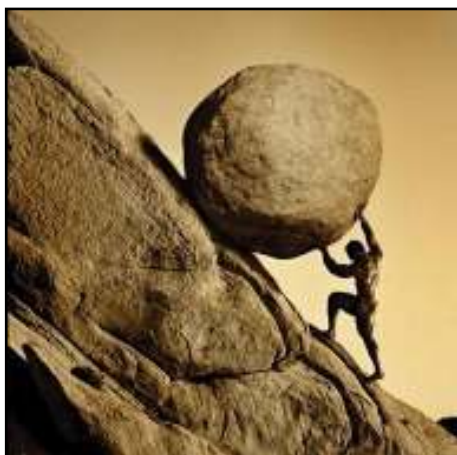
Ell va dir que la tranquil·litat d'aquell niu, enmig d'un mar tempestuós, és la manera més eloqüent de descriure la pau que gaudeixen els que confien en el Senyor.

No és que no hi hagi perills, és que enmig de l'adversitat s'aixeca la roca inamovible de la salvació.

PREGÀRIA:

Jesús, Tu saps què és el que em porta a la veritable pau i alegria.

Estimar-te i reconèixer-te com el nostre Salvador, el Messies. El problema és que conèixer-te i estimar-te és un procés que dura tota la vida, i suposa una lluita constant envers les nostres inclinacions egoistes. Però hem vist que val la pena. Per això t'ho proposem.

(Dimarts)

- Ningú assoleix les metes amb un sol intent, ni perfecciona la seva vida amb una sola rectificació.
- Ningú camina per la vida sense trepitjar en fals.
- Ningú recull collites sense haver sembrat molt, i sense abonar molt la terra.
- Ningú sent l'Amor sense provar les seves llàgrimes, ni recull roses sense provar les seves espines.
- Ningú conrea una amistat sense renunciar a si mateix.

PREGÀRIA:

Jesús, Tu vas plorar sobre Jerusalem per l'AMOR que li tenies al teu poble, en veure la duresa d'aquells cors que es tancaven cegament a la llum de la gràcia. De la mateixa manera, plores de nou quan trobes una ànima que s'allunya de Tu. Com romandre impassible davant els que marxen per la vida sense encertar el camí? T'ajudaré a mostrar-los com s'arriba a Tu. Vull mostrar al món com s'arriba a la Vida.

(Dimecres)

Hace mucho tiempo, un rey colocó una gran roca obstaculizando un camino. Entonces se escondió y miró para ver si alguien quitaba la tremenda roca.

Algunos de los comerciantes más adinerados del rey y cortesanos vinieron y simplemente le dieron una vuelta. Muchos culparon al rey ruidosamente de no mantener los caminos despejados, pero ninguno hizo algo para sacar la piedra grande del camino. Entonces, un campesino vino, y llevaba una carga de verduras. Al aproximarse a la roca, el campesino puso su carga en el piso y trató de mover la roca a un lado del camino.

Después de empujar y fatigarse mucho, lo logró. Mientras recogía su carga de vegetales, notó una cartera en el suelo, justo donde había estado la roca. La cartera contenía muchas monedas de oro y una nota del mismo rey indicando que el oro era para la persona que arrojase la piedra fuera del camino. El campesino aprendió lo que los otros nunca entendieron.
"Cada obstáculo presenta una oportunidad para mejorar la condición de uno"... lo peor es eso... que uno tenga que mejorar a causa de un obstáculo...

PREGÀRIA:

Jesús, augmenta la meva Caritat perquè jo em commogui davant els que et neguen, o els que coneixen només una caricatura de la fe. I que aquesta caritat es converteixi en accions concretes, en testimoni viu, i no pas en paraules. Amén.

(Dijous)

El cielo ayuda a los que se ayudan.

Algunas personas demuestran una voluntad casi milagrosa para esperar a que otros vengan a hacerles el trabajo. Este vieja fábula nos ayuda a entender prontamente que el único trabajo cierto es el que hacemos nosotros.

Un carretero conducía a sus animales por un camino fangoso con una carga completa, cuando las ruedas de la carreta se

hundieron tanto en el lodo que los caballos no pudieron moverla. El carretero miraba desesperado en torno, llamando a Hércules a voz en cuello para pedirle ayuda. Al fin el dios se presentó, y le dijo:

—Apoya el hombro en la rueda, hombre, y azuza tus caballos, y luego pide auxilio a Hércules. Si no alzas un dedo para ayudarte a ti mismo, no esperes socorro de Hércules ni de nadie. (Esopo).

PREGÀRIA:

Déu no es cansa d'estimar-nos.
L'experiència ens mostra que, sense Ell, tot ens costa molt més i que, quan confiem en la Seva presència, cicatritzen les nostres ferides i ens revestim d'una fortalesa que ens fa invencibles.
Deixa'l entrar a la teva vida!

(Divendres)

Algunes frases i pensaments sobre l'esforç, el valor que treballem durant aquest curs.

- No diguis que una cosa és impossible, digues: "Encara no ho he fet"
- Una cursa de molts quilòmetres comença amb un sol pas.
- On no hi ha esperança, no pot existir esforç perquè no hi ha motivació.
- A la vida hi ha una cosa pitjor que el fracàs: no haver-ho intentat mai.
- Només els qui s'esforcen arriben a la meta.
- Més fa el que vol que el que pot.
- Per a triomfar, cal treballar dur.

PREGÀRIA:

Senyor nostre, dóna'ns empena per a esforçar-nos i així aconseguir les nostres metes. Amén.